

Nestkastensoap

George Knottnerus

Het was een goed voorjaar voor mijn vogels. Hoewel... achteraf bij het schoonmaken van het nestkastje aan de muur vond ik twee dode jonge Pimpelmezen. Ook waren twee eitjes niet uitgekomen. Zes meesjes vlogen gelukkig gezond en wel uit. Papa pimpel deed zijn best om de jongen naar buiten te loodsen. Mama was in geen velden of wegen te zien. Hij hield een rups in zijn snavel voor het vlieggat. Daarmee hoopte hij zijn zoons en dochters te verlokken tot uitvliegen. Dat lukte wonderwel, hoewel sommige jongen onmiddellijk spijt kregen. Zodra ze het veilige nest hadden verlaten vonden ze het toch wel erg licht daarbuiten. Eentje wilde zelfs de nestkast weer in. Dat had filevorming tot gevolg voor het vlieggat. Vader wilde erin, een jong wilde eruit en de spijtoptant wilde terug.

Eerder – op 19 mei om precies te zijn – waren de Koolmezen bij onze stacaravan in de Achterhoek al klaar. Het is altijd weer spannend om zo'n kastje open te maken. Je ziet de ouders niet meer aanvliegen met rupsen. Hoort de jongen niet meer hun kenmerkende 'tè-tè-tè' roepen. Stilte. Spanning. Wat zul je aantreffen als je het klepje van het kastje verwijderd? Walmt een doodse geur je neus in? Een leeg nestbodempje of...? Gelukkig: mosjes en grasjes, een enkel poepje en oorwurmpje, maar verder niets... alle jongen waren uitgevlogen. Bij Koolmezen zijn dat er meestal acht. Bij pimpels vaak negen tot elf.

Met een borstel en een lepel maakte ik het nestkastje schoon. De spinnen en al het andere insectenleven haalde ik eruit, waarna ik met kokend water de bodem ontsmette. Ziezo, klaar - een vogelwoning voor hollenbroeders, op goede stand maar in de schaduw gelegen, dadelijk te betrekken door enthousiast paar. Eigenlijk verwachtte ik dat het zou dienen als slaaphol tot het volgende broedseizoen.

Na gedane arbeid ging ik een pilsje drinken in het zonnetje. Na de derde slok hoorde ik zacht geritsel in de coniferenhaag. De takjes bewogen ritmisch en een bruine schaduw fladderde weg. Voorzichtig zocht ik de haag af en vond de oorzaak van de geluidsbron: vier blauwgroene mereleitjes, met fijne roodbruine stipjes, in een fluwelen kommetje.

Na drie en een halve week bezoeken we de stacaravan weer. Ik ben benieuwd naar het merelnest. Vol verwachting steek ik mijn hoofd behoedzaam in de haag. Het volgend moment zitten mijn armen vol met wespen. Minstens vijftien geelzwarte rakkers zwermen om m'n hoofd. In een schrikreactie struikel ik achterover waarbij mijn bril van mijn hoofd wordt gelanceerd. Door meer geluk dan wijsheid ontspring ik de dans van de angels. Op veilige afstand turend door mijn kijkertje zie ik een kanjer van een wespennest vlak naast het merelnest. Wat een kunstig metselwerkje. De jonge Merels zijn gelukkig al uitgevlogen.

Als ik van de schrik bekomen ben volgt een prettige verrassing. Een koolmezenman vliegt met een rups in de snavel naar het nestkastje dat ik 19 mei schoonmaakte. Een nieuw paar heeft zich dus tóch erin gevestigd en de jongen zijn al uit het ei gekropen. En dat medio juni. Ik ben benieuwd of dit late broedsel ook succesvol zal uitvliegen.

Deze soap zal dus zeker een vervolg krijgen.

